

صاحب امتیاز: بنیاد رسالت
مدیر مسئول: محسن پیرهادی
سردبیر: مسعود پیرهادی
 نشانی: تهران، خیابان استاد نجات‌اللمی جنوبی خیابان شهید اسماعیل محمدی - بِلَاک ۱
 کد پستی: ۱۵۹۹۹۷۶۷۱۱ تلفن: ۱۰-۸۸۹۱۰۸۰۶
 چاپ:کارو کارتر تلفن: ۰۲۱۶۸۱۳۱۷۱

گروه سیاسی

آمله از صفحه اول

پیش از آنکه از «جنگ با قدرت‌های بزرگ» بگوئیم، باید پرسید چند بار ایران پای میز مذاکره بود و غافلگیرانه هدف حمله قرار گرفت؟

پس مسئله به‌ویژه در تجربه مذاکرات هسته‌ای و سپس گفت‌وگوهای مربوط به پایان جنگ قابل مشاهده است.

خستین نمونه روشن، خرداد۱۴۰۳ است. ایران و آمریکا پس از چند روز گفت‌وگوی هسته‌ای در مسقطِ روم، در آستانه دورشم مذاکرات قرار داشتند. مقام‌های عمانی حتی ۱۵ ژوئن به‌عنوان زمان برگزاری دور ششم در مسقط اعلام کرده بودند. با این حال، یک روز بعد از اعلام رسمی زمان مذاکرات، رژیم صهیونیستی حمله گسترده خود به ایران را آغاز کرد و دور ششم عملاً لغو شد. روبریز نیز گزارش داده است که مذاکرات هسته‌ای عمان تنها یک روز پس از آغاز حمله اسرائیل لغو شد. این اتفاق، صرفاً یک حادثه جانبی نبود. حمله درست در زمانی رخ داد که یک مسیر دیپلماتیک فعال میان ایران و آمریکا وجود داشت و قرار بود گفت‌وگوها ادامه پیدا کند. حتی رئیس‌جمهور آمریکا در واکنش‌های اولیه خود به حمله اسرائیل، همزمان از ضرورت بازگشت ایران به توافق و ادامه مسیر مذاکره سخن گفت.

یعنی از یک سو عملیات نظامی آغاز شده بود و از سوی دیگر، ادبیات سیاسی واشنگتن همچنان از «توافق» و «مذاکره» صحبت می‌کرد. اما اگر این تجربه صرفاً یک استثنا بود، می‌شد آن را کنار گذاشت. مسئله آنجاست که در سال ۱۴۰۵ نیز الگوی مشابهی تکرار شد. پس از آغاز جنگ جدید در اسفند ۱۴۰۴ و برقراری آتش پس در فروردین ۱۴۰۵، ایران و آمریکا هفته‌ها از مسیر میانجی‌ها و مذاکرات غیرمستقیم برای رسیدن به توافقی درباره پایان جنگ، تحریم‌ها، تنگه هرمز و مسائل هسته‌ای گفت‌وگو کردند. در اوایل دیپلماتیک حتی گزارش‌هایی درباره نزدیک شدن دو طرف به یک تفاهم موقت منتشر شد. روبریز در ۲۶ مه گزارش کرد که تهران و واشنگتن بر سر چارچوبی برای تمدید آتش پس، از سرگیری کشتناری در تنگه هرمز و کاهش بخشی از فشارهای اقتصادی به پیشرفت‌های دست یافته‌اند؛ مذاکرات فرابود برای رسیدن به توافق نهایی ادامه پیدا کردند.

اما درست در همین فضای دیپلماتیک، ایالات متحده به اهدافی در جنوب ایران حمله کرد. گزارش‌ها از حمله به قایق‌ها و ایستگاه موشکی ایران در حال منتشر شد که همزمان خبرهایی درباره پیشرفت مذاکرات پایان جنگ منتشر شده بود. روبریز نیز صراحتاً این رویداد را با عنوان «حالات در میانه مذاکرات» گزارش کرد.

چند روز بعد نیز تنش نظامی در شرقی ایالات داشت که گفت‌وگوها هنوز به‌طور کامل از بین نرفته بود. حتی در خرداد همان سال، همزمان با مذاکرات، مقام‌های آمریکایی از حملات جدید به ایران سخن می‌گفتند و دونالد ترامپ در همان مقطع از یک سو تهدید نظامی می‌کرد و از سوی دیگر می‌گفت مسیر توافق هنوز باز است. در ۱۹ ژوئن ترامپ پس از حملات آمریکا به مواضع ایران اعلام کرد که حمله دیگری نیز انجام خواهد شد و همزمان مدعی شد ایران در مذاکرات در حال وقت‌کشی است. گزارش همان روز تأکید می‌کرد که میانجی‌ها برای بازگرداندن مذاکرات به مسیر اصلی در تلاش بودند.

از این منظر، سخن گفتن از اینکه «چرا ایران با قدرت‌های بزرگ می‌جنگد؟» بدون اشاره به رفتار طرف مقابل، یک حذف مهم از صورت مسئله است. ایران می‌تواند مذاکره کند، اما نمی‌تواند تصمیم طرف مقابل برای حمله را کنترل کند. مذاکره کردن نیز به این معنا نیست که طرف مقابل الزاماً به همان میزان به قواعد مذاکره متعهد است.

حتی در خرداد ۱۴۰۵، زمانی که دور تازه‌ای از گفت‌وگوهای ایران و آمریکا در سوئیس آغاز شد، گزارش‌ها نشان می‌داد که مذاکرات با وجود نشانه‌هایی از پیشرفت، در سایه تهدیدهای مستقیم رئیس‌جمهور آمریکا جریان دارد. در همان روز نخست، مقام‌های آمریکایی از تغییر رفتار ایران سخن گفتند و هم‌زمان تهدیدهای صریح درباره حمله و تنگه هرمز مطرح شد. با این حال، کاتال گفت‌وگو با ماند و طرف‌های میانجی برای جلوگیری از فروپاشی مذاکرات فعال بودند. بنابراین، اگر گزار است از تجربه سال‌های اخیر، نتیجه‌ای برای سیاست خارجی ایران استخراج شود، نخستین نتیجه نباید این باشد که «مذاکره بی‌فایده است» و البته نباید این باشد که «مذاکره به‌تنهایی کافی است». نتیجه واقعی چیز دیگری است: دیپلماتی بدون قدرت بازدارندگی، ضمانت امنیتی ندارد. این همان نقطه‌ای است که مفهوم «صلح به‌بازار یک‌شمار سیاسی» به مسئله واقعی امنیت ملی تبدیل شود. کشوری که می‌خواهد مذاکره کند، باید توانایی رد کردن توافقی نامطلوب را داشته باشد. کشوری که می‌خواهد از جنگ جلوگیری کند، باید هزینه جنگ را برای طرف مقابل بالا ببرد. و کشوری که در برابر تهدید نظامی، تمام ظرفیت دفاعی خود را کنار نگذارد به امید اینکه «دیپلماتی» به تنهایی امنیتش را حفظ خواهد کرد، عملاً قدرت تصمیم‌گیری خود را به طرف مقابل واگذار کرده است.

روزنامه سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی صبح ایران

رسالته

پیش از آنکه از «جنگ با قدرت‌های بزرگ» بگوئیم، باید پرسید چند بار ایران پای میز مذاکره بود و غافلگیرانه هدف حمله قرار گرفت؟

آدرس غلط در میانه آتش



از همین‌جا می‌توان به پرسش دوم درباره «فراندوم» رسید. رجوع به مردم، بی‌نفسه نه امر مذمومی است و نه مسئله‌ای که بتوان اصل آن را زیر سؤال برد. اما هیچ همه‌پرسی جدی و مسئله‌محوری نمی‌تواند بر مبنای یک دگانه غیرواقعی طراحی شود. اینکه از مردم پرسیده شود «آیا می‌خواهید ۲۰ سال دیگر با قدرت‌های بزرگ بجنگیم؟» اساساً پیشاپیش پاسخ مورد نظر را در صورت سؤال گذاشته است.

سؤال واقعی باید دقیق‌تر باشد: آیا مردم می‌خواهند کشورشان برای تأمین منافع ملی مذاکره کند؟ پاسخ به این سؤال به احتمال زیاد روشن است. اما آیا مردم می‌خواهند برای جلوگیری از جنگ، اهرم‌های قدرت خود را کنار بگذارند؟ این دیگر سؤال متفاوتی است. آیا باید برای رسیدن به توافق، از حق غنی‌سازی، توان دفاعی، ظرفیت موشکی یا ابزارهای منطقه‌ای صرف‌نظر کرد؟ این نیز سؤال دیگری است. و آیا طرف مقابل حاضر است در برابر این عقب‌نشینی‌ها تضمین واقعی و قابل اجرا ارائه کند؟ این سؤال نیز باید روی میز باشد. به بیان دیگر، فراندوم زمانی معنادار است که مردم همه گزینه‌ها را ببینند. نه اینکه تنها میان «جنگ» و «تسلیم» یکی را انتخاب کنند. در این میان یک واقعیت مهم دیگر نیز نباید نادیده گرفته شود: ایران اساساً برای مذاکره هزینه نداده است که بعداً گفته شود «چرا به میز مذاکره رفتیم؟» برعکس، بارها به میز مذاکره رفته و حتی در مقاطعی از مسیر مذاکره برای کاهش تنش و رسیدن به تفاهم استفاده کرده است. مسئله این است که طرف مقابل در همان زمان، گزینه نظامی را نیز روزی میزگانه داشته است. در خرداد ۱۴۰۴، مذاکره در جریان بود و حمله انجام شد. در اردیبهشت ۱۴۰۵، مذاکرات پایان جنگ در جریان بود و حمله آمریکا به مواضع ایران انجام شد. در خرداد ۱۴۰۵ نیز در شرقی که مذاکرات ادامه داشت، تهدید و حمله نظامی بار دیگر در کنار مسیر دیپلماتیک قرار گرفت.

کنار همه گذاشتن این سه مقطع، نشان می‌دهد که مشکل اصلی را نمی‌توان صرفاً با این گزاره توضیح داد که ایران امنیتی خواهد صلح کند.

واقعیت بسیار پیچیده‌تر است: در سیاست بین‌الملل، مذاکره و قدرت نظامی الزاماً دو نقطه مقابل یکدیگر نیستند. انتقاد دوسپاری از موارد، اعتبار دیپلماتی به‌یشینه قدرت بستگی دارد. مذاکره کننده‌ای که می‌تواند طرف مقابل را هر لحظه می‌تواند تهدیدش را عملی کند و خودش هیچ‌یکان بازدارندگی ندارد، در مذاکره دست‌تربدار. برعکس، مذاکره کننده‌ای که پشتوانه ملی، اقتصادی، امنیتی نظامی دارد، می‌تواند مذاکره کند، امتیاز بدهد، امتیاز بگیرد و در نقطه‌ای که منافع ملی اقتضا می‌کند، میز را ترک کند.

بگذرد و در نقطه‌ای که منافع ملی اقتضا می‌کند، میز را ترک کند. اما به صلاح ختم تجربه ایران نیز به‌روشنی نشان داده است که مذاکره بدون قدرت، الزاماً به صلاح ختم نمی‌شود؛ حتی وقتی ممکن است در کنار فشار و عملیات نظامی قرار بگیرد. از همین

گام راهبردی قرارگاه سازندگی خاتم الانبیاء(ص) و گروه فراب در مهار ناترازی برق و ارتقای بهره‌وری انرژی

شلیک به ناترازی انرژی با فتح قله‌های «کلاس F» و سیکل ترکیبی

بهره‌برداری توسط شرکت فراب محقق شد که در دوران احداث برای بیش از ۱۰۰۰ نفر به صورت مستقیم و ۵۰۰۰ نفر به صورت غیرمستقیم اشتغال زایی به همراه داشته است. تولید سالانه ۸۰۰۲۰۰۰ مگاوات ساعت برق و صرفه جویی سالانه ۴۰۰ میلیون مترمکعب گاز طبیعی به ۶۰۰ میلیون لیتر گازوئیل، ۱۰ دالاهو به ستون فقرات پایداری شبکه در غرب کشور و تأمین برق صنایع حیاتی تبدیل کرده است.

وعده‌ای که در هفته دولت محقق شد

عباس علی آبادی، وزیر نیرو، در این بهره‌برداری و اتصال این نیروگاه به شبکه سراسری با تقدیر از همت قرارگاه سازندگی خاتم الانبیاء(ص) و شرکت فراب اظهار داشت: تبدیل نیروگاه دالاهو به سیکل ترکیبی از جمله وعده‌هایی بود که به رئیس‌جمهور شهید داده شده بود و امروز بسیار خرسندیم که این وعده با تلاش شبانه‌روزی و تخصص مهندسان در استان کرمانشاه به بار نشست. مسیر نجات صنعت برق از ناترازی، ارتقای رانندام این نیروگاه‌های بزرگ و تبدیل آن‌ها به سیکل ترکیبی است و دالاهو لگو و پرچمدار این رویکرد علمی است.

سرمایه ۵۵۰ میلیون یورویی در دالاهو ارتقای نیروگاه متمرکز پارس جنوبی، نشان‌دهنده بلوغ قرارگاه سازندگی خاتم الانبیاء(ص) و فراب در اجرای پروژه‌های پیچیده انرژی به شیوه EPC، B.O. و I.TB است.

شمارش معکوس در عسلویه: نیروگاه متمرکز پارس جنوبی در آستانه افتتاح

هم‌راستا با دستاورد غرورآفرین دالاهو، دومین ضربه راهبردی قرارگاه خاتم الانبیاء(ص) و گروه فراب به ناترازی برق، در پایتخت انرژی کشور (عسلویه) آماده بهره‌برداری است. پروژه توسعه بخش بخار نیروگاه متمرکز پارس جنوبی با هدف بازیافت حرارت آگروزواحدهای گازی و بهینه‌سازی تولید برق فازهای گازی طراحی و اجرا شده است.

این نیروگاه که با دارا بودن ۶ واحد گازی ۱۵۷ مگاواتی زمینس (ظرفیت ۹۲۴ مگاوات) بااراضی تأمین برق پالایشگاه‌های پارس جنوبی را به دوش می‌کشد، با اضافه شدن ۲ واحد بخار، ۱۶ مگاواتی مجموعه ۴۸۰ مگاوات توسط متخصصان فراب، ظرفیت نامی خود را به ۱۲۲۰ مگاوات و رانندام را به ۵۶ درصد رسانده است.

این پروژه علاوه بر تولید برق پاک و بدون سوخت؛

۴ داری ۲ مخزن آب شیرین کن بزرگ (هر یک به ظرفیت ۲۰۰ مترمکعب) است.

«خط لوله انتقال ۸ کیلومتر با اینچ به طول ۶۰۲ کیلومتر با ظرفیت انتقال ۱۲۵ مترمکعب بر ساعت را در خود جای داده است.

۴ زیرساختی حیاتی برای پایداری تولید گاز و فرآورده‌های هیدروکربوری کشور در پهنه‌ای به مساحت ۳۴۰ هکتار در استان بوشهر محسوب می‌شود.

هم‌افزایی «خاتم» و فراب؛ فرمول طلایی شکستن تحریم‌های صنعتی

نقش محوری شرکت فراب (به عنوان یکی از بزرگ‌ترین مجریان عمومی و چندرشته‌ای کشور با سابقه درخشان در احداث نیروگاه‌های آبی، حرارتی، ریلی و بومی‌سازی تجهیزات) در کنار ظرفیت‌های بی‌بدیل مهندسی، لجستیکی و... قرارگاه سازندگی خاتم الانبیاء (ص)، مدلی موفق از حکمرانی صنعتی و مدیریت جهادی را به نمایش گذاشته است.

قرارگاه خاتم الانبیاء(ص) (با دارا اختیار داشتن زنجیره کاملی از هلدینگ‌های نفت و گاز، مهندسی، مشاور، نیرو و تجهیزات فوق سنگین، بار دیگر اثبات کرد که راهبرد «تبدیل تحریم به فرصت خودکفایی» یک شعار نیست؛ بلکه واقعیتی ملموس در قالب تزریق صد‌ها مگاوات برق پایدار، حفظ ذخایر سوخت فسیلی برای آیندگان و صیانت از محیط زیست با کاهش چشمگیر انتشار گازهای گلخانه‌ای است.



www.resalat-news.com	یگ‌شنبه ۱۵ شهریور ۱۴۰۵ ۲۴ ربیع‌الاول ۱۴۴۸ ۶ سپتامبر ۲۰۲۶ سال چهل و یکم شماره ۱۱۴۶۲	اوقات شرعی اذان ظهر: ۱۲:۰۳ اذان مغرب: ۱۸:۴۳ اذان صبح فردا: ۴:۱۵ طلوع آفتاب فردا: ۵:۴۱	خاندانگان همیز روزنامه رسالت می‌توانند پیام‌های خود را به سامانه‌های ۰۲۱۸۸۹۱۰۸۰۸ یا ۰۵۰۱۰۶۵۸۱۱۹۰۰۰ پیام کرده و مسائل و مشکلات خود را بیان نمایند. بی‌سرانه منتظر پیگیری هم‌گرم شما هستیم.	حکمت نهج البلاغه امام (علیه السلام) فرمود: از جمله کفرآه‌های گناهان بزرگ، به‌فریادبپیجاره و مظلوم رسیدن و تنسلی دادن به افراد غمگین است.	شاه‌بیت من سرزمین به سنگ و توساغرونی به غیر این سرزنش میانه‌ی عشاق بس مرا... وحشی بافقی
----------------------	--	---	---	--	---

محمدباقر قالیباف:

مکتب‌مدیریتی امام شهیدماندگار است

به ویژگی دیگری اشاره کنم؛ ویژگی‌ای که کمتر درباره آن گفته شده است. رهبر انقلاب در عین صلات، انسانی عاطفی و مهربان بود. کسانی که فقط سخنرانی‌های رسمی او را دیده‌اند، شاید بیشتر با چهره مقتدر و استوار او آشنا باشند. اما کسانی که از نزدیک با او نشست و برخاست داشته‌اند، می‌دانند که در پس آن صلابت، قلبی سرشار از محبت نسبت به مردم، خانواده‌های شهدا، جابجاران، ایثارگران و خدمتگزاران کشور وجود داشت.

در لحظه‌های تردید، مسیر را روشن می‌کرد. چگونه نسبت به مشکلات می‌داد. چگونه جزئی‌ترین مسائل را به خاطر می‌سپرد. چگونه نسبت به مشکلات مردم حساسیت نشان می‌داد. این ویژگی‌ها بود که میان او و مردمش پیوندی عمیق ایجاد کرده بود. در طول دهه‌های تمدادی، میلیون‌ها ایرانی او را نه فقط به عنوان رهبر سیاسی‌شان، بلکه به عنوان تکیه‌گاهی معنوی می‌شناختند. در بزنگاه‌های دشوار، سخنان او آرامش‌بخش بود. در روزهای ناامیدی، امید می‌آفرید.

در لحظه‌های تردید، مسیر را روشن می‌کرد. چگونه نسبت به مشکلات می‌داد. چگونه جزئی‌ترین مسائل را به خاطر می‌سپرد. چگونه نسبت به مشکلات مردم حساسیت نشان می‌داد. این ویژگی‌ها بود که میان او و مردمش پیوندی عمیق ایجاد کرده بود. در طول دهه‌های تمدادی، میلیون‌ها ایرانی او را نه فقط به عنوان رهبر سیاسی‌شان، بلکه به عنوان تکیه‌گاهی معنوی می‌شناختند. در بزنگاه‌های دشوار، سخنان او آرامش‌بخش بود. در روزهای ناامیدی، امید می‌آفرید.

در لحظه‌های تردید، مسیر را روشن می‌کرد. چگونه نسبت به مشکلات می‌داد. چگونه جزئی‌ترین مسائل را به خاطر می‌سپرد. چگونه نسبت به مشکلات مردم حساسیت نشان می‌داد. این ویژگی‌ها بود که میان او و مردمش پیوندی عمیق ایجاد کرده بود. در طول دهه‌های تمدادی، میلیون‌ها ایرانی او را نه فقط به عنوان رهبر سیاسی‌شان، بلکه به عنوان تکیه‌گاهی معنوی می‌شناختند. در بزنگاه‌های دشوار، سخنان او آرامش‌بخش بود. در روزهای ناامیدی، امید می‌آفرید.

در لحظه‌های تردید، مسیر را روشن می‌کرد. چگونه نسبت به مشکلات می‌داد. چگونه جزئی‌ترین مسائل را به خاطر می‌سپرد. چگونه نسبت به مشکلات مردم حساسیت نشان می‌داد. این ویژگی‌ها بود که میان او و مردمش پیوندی عمیق ایجاد کرده بود. در طول دهه‌های تمدادی، میلیون‌ها ایرانی او را نه فقط به عنوان رهبر سیاسی‌شان، بلکه به عنوان تکیه‌گاهی معنوی می‌شناختند. در بزنگاه‌های دشوار، سخنان او آرامش‌بخش بود. در روزهای ناامیدی، امید می‌آفرید.

در لحظه‌های تردید، مسیر را روشن می‌کرد. چگونه نسبت به مشکلات می‌داد. چگونه جزئی‌ترین مسائل را به خاطر می‌سپرد. چگونه نسبت به مشکلات مردم حساسیت نشان می‌داد. این ویژگی‌ها بود که میان او و مردمش پیوندی عمیق ایجاد کرده بود. در طول دهه‌های تمدادی، میلیون‌ها ایرانی او را نه فقط به عنوان رهبر سیاسی‌شان، بلکه به عنوان تکیه‌گاهی معنوی می‌شناختند. در بزنگاه‌های دشوار، سخنان او آرامش‌بخش بود. در روزهای ناامیدی، امید می‌آفرید.

در لحظه‌های تردید، مسیر را روشن می‌کرد. چگونه نسبت به مشکلات می‌داد. چگونه جزئی‌ترین مسائل را به خاطر می‌سپرد. چگونه نسبت به مشکلات مردم حساسیت نشان می‌داد. این ویژگی‌ها بود که میان او و مردمش پیوندی عمیق ایجاد کرده بود. در طول دهه‌های تمدادی، میلیون‌ها ایرانی او را نه فقط به عنوان رهبر سیاسی‌شان، بلکه به عنوان تکیه‌گاهی معنوی می‌شناختند. در بزنگاه‌های دشوار، سخنان او آرامش‌بخش بود. در روزهای ناامیدی، امید می‌آفرید.

در لحظه‌های تردید، مسیر را روشن می‌کرد. چگونه نسبت به مشکلات می‌داد. چگونه جزئی‌ترین مسائل را به خاطر می‌سپرد. چگونه نسبت به مشکلات مردم حساسیت نشان می‌داد. این ویژگی‌ها بود که میان او و مردمش پیوندی عمیق ایجاد کرده بود. در طول دهه‌های تمدادی، میلیون‌ها ایرانی او را نه فقط به عنوان رهبر سیاسی‌شان، بلکه به عنوان تکیه‌گاهی معنوی می‌شناختند. در بزنگاه‌های دشوار، سخنان او آرامش‌بخش بود. در روزهای ناامیدی، امید می‌آفرید.

در لحظه‌های تردید، مسیر را روشن می‌کرد. چگونه نسبت به مشکلات می‌داد. چگونه جزئی‌ترین مسائل را به خاطر می‌سپرد. چگونه نسبت به مشکلات مردم حساسیت نشان می‌داد. این ویژگی‌ها بود که میان او و مردمش پیوندی عمیق ایجاد کرده بود. در طول دهه‌های تمدادی، میلیون‌ها ایرانی او را نه فقط به عنوان رهبر سیاسی‌شان، بلکه به عنوان تکیه‌گاهی معنوی می‌شناختند. در بزنگاه‌های دشوار، سخنان او آرامش‌بخش بود. در روزهای ناامیدی، امید می‌آفرید.

در لحظه‌های تردید، مسیر را روشن می‌کرد. چگونه نسبت به مشکلات می‌داد. چگونه جزئی‌ترین مسائل را به خاطر می‌سپرد. چگونه نسبت به مشکلات مردم حساسیت نشان می‌داد. این ویژگی‌ها بود که میان او و مردمش پیوندی عمیق ایجاد کرده بود. در طول دهه‌های تمدادی، میلیون‌ها ایرانی او را نه فقط به عنوان رهبر سیاسی‌شان، بلکه به عنوان تکیه‌گاهی معنوی می‌شناختند. در بزنگاه‌های دشوار، سخنان او آرامش‌بخش بود. در روزهای ناامیدی، امید می‌آفرید.

اخطار به صاحبان کالا یا اشخاص حقیقی و حقوقی ذینفع در کانتینر و کالاهای موجود در منطقه ویژه بندر امام خمینی (ره)

با توجه به اتمام مهلت توقف کالاهای مشروحه ذیل موجود در اماکن بندری (ترمینال کانتینری) چنانچه ظرف مدت ۳۰ روز از تاریخ انتشار این آگهی جهت ترخیص و خروج کالای خود از منطقه ویژه اقتصادی بندر امام خمینی (ره) اقدام ننمایند، منطقه راساً نسبت به تعیین تکلیف و فروش از طریق دادگستری اقدام خواهد نمود.

ردیف	نام صاحب کالا	BL/ N	نام کشتی	شماره قبضه ابار
۱	کشترالی دریا پهای امین پارس	کانتینر خالی	ورود از دروازه	140400216
۲	کشترالی هاهنگ بار نسان ایران‌ال	کانتینر خالی	ورود از دروازه	140400246
۳	کشترالی هاهنگ بار نسان ایران‌ال	کانتینر خالی	ورود از دروازه	140400229
۴	کشترالی هاهنگ بار نسان ایران‌ال	کانتینر خالی	ورود از دروازه	140400239
۵	کشترالی خدمات ساحلی نام دریا	کانتینر خالی	ورود از دروازه	140500148
۶	کشترالی نوسعه تجارت روینا	کانتینر خالی	ورود از دروازه	140500147
۷	کشترالی نوسعه تجارت روینا	کانتینر خالی	ورود از دروازه	140500144
۸	کشترالی ستاره ایلوالی بدیع	کانتینر خالی	استرپ محوله	140500021
۹	کشترالی ستاره ایلوالی بدیع	کانتینر خالی	ورود از دروازه	140500150
۱۰	کشترالی علی لیلی	کانتینر خالی	ورود از دروازه	140500022
۱۱	کشترالی علی لیلی	کانتینر خالی	ورود از دروازه	140500003
۱۲	کشترالی علی لیلی	کانتینر خالی	استرپ محوله	1404.00253
۱۳	کشترالی علی لیلی	کانتینر خالی	ورود از دروازه	140400252
۱۴	کشترالی علی لیلی	کانتینر خالی	ورود از دروازه	140400263
۱۵	کشترالی علی لیلی	کانتینر خالی	ورود از دروازه	140400260
۱۶	کشترالی علی لیلی	کانتینر خالی	استرپ محوله	140500138
۱۷	صنایع تولیدی کروژ	نایا ۲	SINSAACNC26009564C	BKMCC1405000054
۱۸	سیاهان قبر چی	نایا ۲	SITAOACNC26005650	BKMCC14050000534
۱۹	گرت ه سنت خراسان	نایا ۲	SIPUSKRA2600244۹	BKMCC14050000098
۲۰	روختکری الومنیوم ایران غفورو	نایا ۲	SITAOACNC26005577	BKMCC14050000۱06
۲۱	حمل و نقل شایع فرابر	نایا ۲	SITXGCNC26004054	BKMCC14050000۱83
۲۲	مهان لنذر پار	نایا ۲	SITXGCNC26004062A	BKMCC14050000248
۲۳	نرینا تجارت آریا	نایا ۲	SITXGCNC26004062E	BKMCC14050000245
۲۴	سل سام آریا	نایا ۲	SINSAACNC26010025	BKMCC14050000651
۲۵	صبا راه سعادت	نایا ۲	SINSAACNC26009562	BKMCC14050000385
۲۶	روبان فارو	نایا ۲	SITAOACNC26005637E	BKMCC14050000398
۲۷	فرور درباری پارس	نایا ۲	SIPUSKRA26002520	BKMCC14050000419
۲۸	سل سام آریا	نایا ۲	SINSAACNC26010027	BKMCC14050000563
۲۹	فرور درباری پارس	نایا ۲	SIPUSKRA26002443	BKMCC14050000489
۳۰	خدمات دریایی ارژانی آبی	نایا ۲	SINSAACNC26009634K	BKMCC14050000494
۳۱	وانوک	نایا ۲	SITXGCNC26004074	BKMCC14050000510
۳۲	لیک لوش صنم غرب	نایا ۲	SITXGCNC26004079	BKMCC14050000639
۳۳	فلواد غورستان	بلو اسکای	DNZANRBIK14847	BKMCC14040001345
۳۴	لیما امیری	پینا	hdm1653WIRG7667	BKMCC1404000۱134

تاریخ انتشار ۱۴۰۵/۶/۱۵

خ ش ۱۴۰۵/۶/۱۵